

Για τα χιόνια

30-31 Μαρτίου 1946

Με πόση λαχτάρα περιμένουμε την ώρα που θ' αντι-
κρύσουμε τις χαρούμενες βουνοπλαγιές του Κυπριακού
Ολύμπου ντυμένες στην ολόλευκη φορεσιά.

Ξεκινούμε επιτέλους κι' αφήνοντας πίσω μας
την ωραία των ανεμομύλων πόλη διασχίζουμε τους
γελαστούς μας κάμπους, μέσα σε μια εγκάρδια ατμόσφαι-
ρα τραγουδιών και γέλιου. Σταματούμε για μια
στιγμή στα Κούκλια, παίρνουμε το καύμενο το αρνάκι
που είχε την κακή τύχη να αποτελέσει της σουβλας
πυρανάλωμα, εφοδιαζόμαστε με λίγα
grape-fruit και ξαναρχίζουμε το ταξίδι μας. Κατά τις
3 το μάτι μας συλλαμβάνει τους ψηλούς μιναρέδες
της πρωτεύουσας την οποία ξεπερνούμε γρήγορα-γρήγορα
για να φτάσουμε στην Κακοπετριά, αφήνοντας πίσω
μας την Περιστερώνα.

Γρήγορα στρωνόμαστε στο φαγοπότι κι' ύστερα τριγυρί-
ζουμε τα αξιοθέατα Κακοπετριάς, την οποία καταριόμαστε
γιατί δε μας αφήνει να γλυστρήσουμε ως τις Πλάτρες
όπου.....

Κοιμόμαστε όμως με τη θύμηση..... και πρωί-πρωί,
αφήνοντας πίσω μας τα πλούσια μεταλλεία Αμιάντου
ελπίζουμε πως θα παίξουμε χιονοπόλεμο στο Τρόδος.

Και πραγματικά. Ο χιονοπόλεμος αρχίζει άγριος
πλην.....

Το μεσημέρι που κάναμε στο Τρόδος ματαιώνει και
τας τελευταίας μας ελπίδας και οι Πλάτρες επιβεβαιούν
περιτράνως την αποτυχία. Φεύγουμε κι' απ' εδώ
αφήνοντας πίσω μας τα βουνά κι' αντικρίζοντας
το ακρωτήριο Κάβο-Γάτο και την Αλυκήν Λεμεσού,
Κοιλάνι-Πραστειόν, Άρσος, Όμοδος, Περιστερώνα.....
Λεμεσός. Εδώ ο Νίκος βγαίνει τυχερός, η Αθηναϊκή
γωνιά μας φιλοξενεί και.....
Σκαρίνου, σταθμός ανάπαυσης, Σκάλα, Έρχεται Βαρώσι.
Τον θέλαμε τον φέραμε.

Κυριάκος
1/4/46.